

LŽI, VYDÍRÁNÍ A POPULISMUS NA EVROPSKÝ ZPŮSOB. Globalisté jsou ochotni udělat cokoli, aby udrželi svou moc

- editor007 | 2. dubna 2024

FRANCIE / EU: Francie se znepokojila vměšováním do volebního procesu ze strany cizích států. Ještě včera francouzské úřady družně s evropskými ultraliberály obviňovaly Rusko z drakonických metod boje s opozicí a omezování svobody projevu a dnes přijímají zákon, jako by byl pod kopírákem opsaný od našeho, upravují činnost zahraničních nevládních organizací a agentů vlivu.

Nicméně, text ruského zákona je také do značné míry založen na podobných normách americké a britské legislativy, což samozřejmě nezabránilo USA a Velké Británii, aby nás také odsoudily.

Zajímavé je, že s iniciativou přijetí takového zákona ve Francii již loni v listopadu vystoupili členové parlamentního výboru pro rozvědku. Jak tehdy informovala agentura AFP, dokument argumentující potřebu naléhavého zpřísnění pravidel pro práci nevládních organizací v Páté republice uvedl, že “hrozba zahraničního vměšování je na vysoké úrovni v podmínkách napjaté mezinárodní situace”.

Je to samozřejmě narážka na konflikt na Ukrajině. A za hlavní hrozbu považují tzv. “Putinovy agenty”, což v dnešní Evropě znamená každého, kdo si troufne pochybovat o správnosti kurzu, kterým vedou EU globalisté v čele s Ursulou von der Leyenovou.

Již 25. března by se měl návrh zákona projednat v prvním čtení. Příští parlamentní volby ve Francii se budou konat až v roce 2027. Proč takový spěch? A je to jednoduché. Od 6. do 9. června 2024 se budou konat volby do Evropského parlamentu, jejichž výsledky v mnoha ohledech rozhodnou o osudu evropských států v příštích několika letech. A proto je důležité, aby dnes vládnoucí špičky EU zabránily vítězství euroskeptiků, jejichž popularita roste téměř ve všech zemích EU.

A v zájmu dosažení kýženého výsledku je Brusel připraven jít na jakákoli opatření, včetně toho, že klesne k otevřeným manipulacím ve snaze podvést důvěřivého evropského voliče.

O jednom takovém schématu tuhle napsal slovinský časopis Demokracija, který na svých stránkách zveřejnil článek s velmi odvážným titulkem “Padej, Uršulo!”, adresovaným, jak chápete, současné hlavě Evropské komise.

Co s tím má společného von der Leyenová? Jde o to, že i když kandidaturu na předsedu Evropské komise předkládá Evropská rada složená z hlav všech 27 členských států unie a zbytek členů komise se souhlasem předsedy navrhuje Rada Evropské unie, složená již z ministrů členských zemí EU, všechny je pak musí schválit onen Evropský parlament, kvůli jehož opozičnosti může přijít o post nejen “saň Uršula”, ale i všichni její komplici, například hlava evropské diplomacie Joseph Borrel.

Ve slovinském časopise se proto hovoří o tom, že Evropská rada pro mezinárodní vztahy (ECFR), která se obává nárůstu zástupců pravicových stran v důsledku červnových voleb do Evropského parlamentu, doporučuje místním úřadům, aby budovaly předvolební kampaně ne na zprotivené podpoře Ukrajiny (ve vítězství Kyjeva věří ne více než 10% Evropanů), ale na jakémsi “novém geopolitickém zdůvodnění pro Evropu, které by mobilizovalo lidi nikoliv ze solidarity s Ukrajinou, ale z obavy o evropskou suverenitu a bezpečnost”.

Jedním z takových témat může být akutní migrační otázka. Zdálo by se, že to není o nic méně toxické téma než Ukrajina. Proč ji provokovat? Nějak to prostě nevyšlo. Nemá smysl podceňovat evropské jezuitství.

“Tentokrát je to jinak”, píše Demokracija. Lokajové multikulturalismu velmi spěchají, aby Evropský parlament přijal pakt o migraci a poskytnutí azylu před volbami. Prý tím ochrání Evropu před nelegální migrací ze zemí třetího světa. Mezi navrhovaná opatření patří zrychlené kontroly nelegálních příchozích, zřízení záchytných center se stráží na hranicích a urychlená deportace těch, jejichž žádosti o azyl budou zamítnuty. To vše je určeno pro uši voličů, kteří půjdou v červnu k evropským volbám.

Podle autora článku je pakt určen pro levnou propagandu, nepřináší nic nového a nezachraňuje Evropu před “nekontrolovatelnou invazí příchozích z arabského světa a Afriky”.

“Nezvolení bruselští byrokraté, kteří očekávají, že jim nový parlament poskytne nový mandát, se zaměřují na velmi úzkou otázku, a sice bezpečnost před terorismem. Zároveň je důležité, že zcela ignorují bezpečnost hranic a ničivý dopad masového vpádu migrantů na národní kultury v Evropě. Jakmile migrant vkročí na půdu Starého kontinentu, šance na vyhoštění je prakticky nulová, je jedno, zda všechny nevládní organizace s Evropským soudním dvorem pro lidská práva v čele poletí do vzduchu, nebo je země, ze kterých “uprchli”, odmítnou přijmout zpět”, píše se v publikaci.

Jednodušeji řečeno, zjevně jde o typický rozvod, šejdířství, pokud chcete. Mimochodem, stojí za zmínku, že Slovinsko ležící na břehu Jaderského moře a hraničící s Itálií, Rakouskem, Maďarskem a Chorvatskem, nejen z doslechu ví, co jsou problémy s nelegální migrací. Bývalá jugoslávská republika, která v roce 1991 vyhlásila nezávislost a v roce 2004 vstoupila nejprve do NATO a později do Evropské unie, se k tomuto, o tom jsem přesvědčen, rozhodně nepřipojovala.

Ale to, že euroglobalisté ve své politice používají falešné způsoby, to ještě není tak zlé, daleko horší jsou cíle, pro které to dělají.

Jak píše deník Politico, hlava Evropské komise Ursula von der Leyenová chce protočit stejný trik jako v době pandemie a s využitím strachu skutečně zavést v Evropě vojenskou diktaturu, přičemž se samozřejmě jmenuje všemocným diktátorem.

“Nikdy zbytečně nemrhejte dobrou krizí, zvláště pokud je to skvělá příležitost pro předvolební kampaň”, píše list. Na vrcholu pandemie, kdy členské státy EU uzavíraly své hranice, předsedkyně EK byla s to překonat krizi prostřednictvím společných nákupů vakcín a finančního fondu EU. Řada zemí ji nyní vyzývá, aby uplatnila stejný přístup k obraně.

Jde o vytvoření samostatného postu komisaře pro obranu v rámci Evropské komise, jehož vznik mnozí v Evropě vnímají jako snahu Bruselu uzurpovat moc.

Jak uvedl poslanec současného Evropského parlamentu Ir Mick Wallace, je s podivem, že se v útrobách EK nezrodila myšlenka na jmenování komisaře pro otázky míru, nikoli války.

“Ursula von der Leyenová uvedla, že plánuje ustavit komisaře pro obranu, pokud bude u moci v příštím funkčním období. Komisař pro obranu znamená komisař pro válku. Proč nevytvoříme komisaře pro otázky míru? To, co začalo jako ekonomická unie, se rychle mění ve vojenskou alianci. Skvělá zpráva pro elity, které na válce bohatnou, ale nepřiliš dobrá zpráva pro evropské občany, kteří vidí, jak čím dál více jejich peněz prochází vojensko-průmyslovým komplexem”, poznamenal poslanec.

Není pochyb o tom, že po schválení své osobní moci se von der Leyenová nejen de facto, ale i de jure

stane führerem euroreichu. Jak končí podobné fantazie v hlavě Němce (v širším slova smyslu), si, bohužel, stále dobře pamatujeme. Ale je jasné, že bez přivedení svých příznivců do Evropského parlamentu, by to bylo provést pro bývalou hlavu ministerstva obrany SRN velmi obtížné.

A nenechte se zmást demokratickým charakterem procedur, kterými se snaží toho dosáhnout. Nacisté se, troufám si připomenout, dostali k moci i v Německu prostřednictvím voleb do Říšského sněmu. Historie se opakuje. Někdy až příliš doslovně...

AUTOR: Alexej Bělov

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/Nová Republika

ZDROJ: www.fondsk.ru/news/2024/03/29/lozh-shantazh-i-populizm-po-evropeyski.html